

VÝCHODOČESKÉ
DIVADLO
PARDUBICE

12 20
14

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> PROSINEC >>> 105. sezóna 2014/15

SMÍCH I PLÁČ PETRY JANEČKOVÉ

PROGRAM GRAND FESTIVALU SMÍCHU

S KATEŘINOU DUŠKOVOU MEZI NEBEM A ZEMÍ

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAŽOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM → HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

PONDĚLÍ	1.	8:30	K. Čapek – J. Čapek / ZE ŽIVOTA HMYZU		šk
		10:30	ZE ŽIVOTA HMYZU		šk
ÚTERÝ	2.	19:00	ZOJČIN BYT	KONEC 21:00	13. REPRÍZA R
STŘEDA	3.	18:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 20:30	17. REPRÍZA X
ČTVRTEK	4.	19:00	CABARET	KONEC 21:45	19. REPRÍZA
PÁTEK	5.	10:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA VG	
		19:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 21:30	18. REPRÍZA ZADÁNO
SOBOTA	6.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ		PREMIÉRA P1
NEDĚLE	7.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ		PREMIÉRA P2
ÚTERÝ	9.	17:00	P. I. Čajkovskij / LOUSKÁČEK		
Louskáček patří do klenotnice „bílé baletní klasiky“. K jeho oblíbě přispěla nejen překrásná Čajkovského hudba, ale také skvostné taneční suity. Dirigent M. Kaňák nebo N. Baxa. Choreografie Lev I. Ivanov a V. Nečas. Režie V. Nečas. Severočeské divadlo Ústí nad Labem uvádí agentura Na Nic, která nabízí 50% slevu pro děti do 15 let!					
STŘEDA	10.	18:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ		3. REPRÍZA Z
ČTVRTEK	11.	18:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ		4. REPRÍZA N
PÁTEK	12.	18:00	JMÉNO RŮŽE	KONEC 20:25	23. REPRÍZA G
SOBOTA	13.	19:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 21:10	30. REPRÍZA
NEDĚLE	14.	14:30	J. Drda – Z. Barták – P. Markov / HRÁTKY S ČERTEM		★
		17:00	HRÁTKY S ČERTEM		★
PONDĚLÍ	15.	8:15	HRÁTKY S ČERTEM		šk
		10:30	HRÁTKY S ČERTEM		šk
ÚTERÝ	16.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 21:15	34. REPRÍZA ZADÁNO
STŘEDA	17.	19:00	LHÁŘI	KONEC 21:30	9. REPRÍZA M

ČTVRTEK	18.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	5. REPRIZA	K
PÁTEK	19.	10:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
		19:00	BLBEC K VEČEŘI	DERNIÉRA KONEC 20:45	45. REPRIZA
SOBOTA	20.	19:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	21.	19:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	22.	17:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE		★
		20:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE		★
			Hlavním hostem tradičního vánočního koncertu tentokrát bude zpěvačka a kytaristka V. Martinová, kterou doplní čtveřice mladých zpěváků I. Kousalová, M. Dolečková, F. Hořejš a Š. Růžička. Agentura Jarmily Hybšové		
STŘEDA	24.	24:00	ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ V DIVADLE		
			Tradiční půlnoční setkání v divadle. Přijďte si s námi i letos prodloužit sváteční atmosféru. A nezapomeňte doma hudební nástroje, jeviště může být opět i vaše! Chybět nebudou vánoční koledy ani dárky pod stromčkem...		
SOBOTA	27.	18:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	3. REPRIZA	T
NEDĚLE	28.	18:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 20:40	45. REPRIZA
ÚTERÝ	30.	19:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	4. REPRIZA	F
STŘEDA	31.	18:00	A JE TO V PYTLI!	STR. 19 KONEC 20:10	31. REPRIZA
			Silvestrovské představení s vyhlášením výsledků divácké ankety o nejoblíbenější inscenaci VČD roku 2014.		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ	1.	8:30	J. Bílek / RYTÍŘSKÉ POVÍDÁNÍ O PRINCI BAJAJOVI		ŠK
		10:00	RYTÍŘSKÉ POVÍDÁNÍ O PRINCI BAJAJOVI		ŠK
		19:00	VÁNOCE DĚTEM		
			Benefiční koncert Oblastní charity Pardubice na podporu dětí ze sociálně slabých rodin. Výtěžek bude použit na nákup vánočních dárků a potravin pro tyto děti.		
PÁTEK	5.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 21:10	19. REPRIZA E1
NEDĚLE	7.	14:00	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ	STR. 23	PREMIÉRA
			Pohádkové příběhy obyčejného kluka Zrzounka, který ve světě lidí i ve světě pohádek koná dobré skutky. Hrají členové Mladého divadelní studio LAIK . Režie Z. Rumpík.		
		15:30	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ		
PONDĚLÍ	8.	9:00	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ		ŠK
		10:30	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ		ŠK

ÚTERÝ	9.	20:00	B. Duteurtre / HOLČIČKA A CIGARETA			
			Scénické čtení velmi humorné a přesto kruté knihy, ve které je hlavní hrdina přistižen pětiletou holčičkou na toaletě, kam chodí tajně kouřit, a tím pro něj začíná pekelná spirála vyšetřování, věznění a marné snahy obhájit se... Účinkují L. Hejlík a P. Bučková. LiStOVÁNÍ, Cítoliby			
NEDĚLE	14.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 21:10	20. REPRÍZA	E2
PONDĚLÍ	15.	9:00	DŮM KOČKY MODROOČKY			ŠK
		10:30	DŮM KOČKY MODROOČKY			ŠK
STŘEDA	17.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH	↔ KONEC 20:20	7. REPRÍZA	
ČTVRTEK	18.	19:00	HARFA VE SNĚHU			
			Literárně-hudební pořad V. Zawadské a harfenistky L. Härtelové s poezií J. Skácela a O. Mikuláška a skladbami pro sólovou harfu.			
NEDĚLE	21.	15:00	S. J. Maršak – F. Hrubín / DŮM KOČKY MODROOČKY			DERNIÉRA
			Veršovaná pohádková hra o síle přátelství. Hrají členové Mladého divadelního studia LAIK . Režie Z. Rumpík.			
PONDĚLÍ	22.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	31. REPRÍZA	

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	9.	19:30	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	ÚSTÍ NAD ORLICÍ
PÁTEK	12.	19:00	JEPTIŠKY	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)
PONDĚLÍ	29.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	HLINSKO

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRY:

Pam Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

 str. 8–9, 11–12

Romantická komedie o soužití dvou světů, po které začnete vnímat vlídné duchy kolem sebe.

Mladí manželé Simon a Flic se stěhují do venkovského domu po slavném spisovateli Jacku Cameronovi a jeho ženě Susie. A neboť peněz nemají nazbyt, je pro ně důležitější velmi nízká cena domu než pověsti o tom, že v něm straší. Duchové Jacka a Susie skutečně všechny dosavadní nájemníky vystrašili natolik, až je ze svého domu vyštvali, ale tentokrát je tomu jinak... V hlavních rolích Petra Janečková, Petr Dohnal, Martina Sikorová a Petr Borovec.

Režie Kateřina Dušková j. h.

Bertolt Brecht / KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH

 str. 14–16

Legenda o odvaze, lásce a spravedlnosti uprostřed dějinných proměn.

Cizí kníže s vojáky vstoupí do města a dá zabít guvernéra Abasviliho. Jeho žena Natela utíká a ve válečné vřavě ztratí svého malého syna Micheila. Toho se ujme služka Gruša, utíká s ním a stane se jeho opravdovou matkou. Ale může se navždy skrývat? A jak obstojí v nejtěžších zkouškách, které ji teprve čekají?

V hlavních rolích Ladislav Špíner a Veronika Macková j. h. Režie Petr Novotný.

DÁLE HRAJEME:

A. Neilson / LHÁŘI

➡ str. 14–16

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch nejobsurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek j. h.

U. Eco – C. J. Frankl / JMÉNO RŮŽE

Středověká mysteriózní detektivka s prvky thrilleru! V jednom nejmenovaném italském klášteře, který ukrývá přísně střeženou knihovnu obsahující veškeré vědění tehdejšího křesťanského světa, dojde k několika záhadným úmrtím místních mnichů... V hlavních rolích J. Kalužný, J. Hyhlík a P. Borovec. Režie P. Kracík j. h.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a J. Vrána j. h. Režie P. Novotný.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá stepařská a taneční čísla, humor a zábava. A navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu na konci 20. let minulého století, v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

L. Lagronová

➡ str. 10–12

PO PLÁČI SMÍCH

Intimní hra plná nečekaného humoru, očekávaného pláče a obnažených duší. Čtyři ženy, čtyři osudy, čtvero chápání světa a čtyři neobyčejné herecké příležitosti. Hrají P. Janečková, L. Zbranková j. h., D. Novotná a L. Vlášková. Režie R. Žák j. h.

N. Simon / APARTMÁ HOTELU PLAZA

Tři komediální příběhy o lásce, nevěře, rodičovské lásce a panice v luxusním apartmá číslo 719 hotelu Plaza v New Yorku. Dvojice herců si v jednom večeru vyzkouší role stárnoucích manželů, svůdce a ženy z předměstí i zoufalých rodičů – to vše v těsné blízkosti diváků na Malé scéně ve dvoře. Hrají P. Janečková, J. Kalužný, V. Macková j. h. a P. Borovec. Režie P. Novotný.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep, strach a nedůvěru v sebe sama, aby se postavil do čela národa v jeho těžké chvíli. Hra neopstrádá ani typický britský humor na téma vysoké politiky. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a P. Tenorová j. h. Režie L. Olšovský j. h.

R. Rose / 12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

Slavné soudní drama za zavřenými dveřmi. V inscenaci vystoupí hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Kalužný, P. Novotný, L. Špiner a další. Režie P. Kracík j. h.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“. Mladí manželé Kerwoodovi v ní usilují o adopci dítěte. Vše by bylo na nejlepší cestě, pokud by se ale v jejich domě neobjevila nečekaná návštěva! V hlavních rolích L. Špiner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

Tragikomédie drsná i melancholická jako irský venkov nebo zapomenuté ostrovy o překračování vlastních hranic. Mrzák Billy se rozhodne vykročit ze životního stereotypu a pokusí se splnit si svůj velký sen... V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špiner j. h.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná francouzská komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele, jenž se svými přáteli pořádá pravidelné „večeře blbců“, na které každý přivádí své nic netušící objevy... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Mikolášková j. h.

M. Bulgakov / ZOJČIN BYT

Vtipná, byt nelitostná groteska z dob, kdy mít vlastní ložnici byl protiprávní luxus, z lidí se stávali „soudruzi“, z osobností vyvrhelové a z nicek oficiální persony s imunitou... V hlavních rolích J. Janoušková, A. Postler, M. Mejzlík a L. Špiner. Režie J. Klmský j. h.

M. Uhde – M. Štědroň / BALADA PRO BANDITU

Muzikálové zpracování příběhu zlojínky Nikoly Šuhaje, muže velkého srdce a živelné nespoutanosti. Četníkům se mu dařilo unikat až do chvíle, kdy byla na jeho dopadení vypsaná vysoká odměna... V hlavních rolích J. Musil nebo T. Lněnička j. h. a P. Tenorová j. h. Režie M. Tarant j. h.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí v jednom z nejlepších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špiner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

15. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

26. ledna – 2. února 2015

Východočeské divadlo Pardubice

Žádné ptákoviny!

Žádné kraviny!

SOUTĚŽNÍ ČÁST – MĚSTSKÉ DIVADLO

- PONDĚLÍ **26.** 19:00 **W. Shakespeare / MNOHO POVYKU PRO NIC**
Ženit se, či neženit? To je, oč tu běží. Nadčasová komedie o lásce, ve které se poznají mnozí dnešní mladí „singles“... Režie H. Burešová. **Divadlo v Dlouhé, Praha**
- ÚTERÝ **27.** 19:00 **A. Neilson / LHÁŘI**
Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch nejabsurdnějších rozměrů. Režie Z. Dušek. **Východočeské divadlo Pardubice**
- STŘEDA **28.** 19:00 **W. Shakespeare / ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY**
Hravá komedie vycházející z italské komedie dell'arte s estetikou kočovných hereckých společností a cirkusu. Režie F. Nuckolls. **Činohrák Ústí, Ústí nad Labem**
- ČTVRTEK **29.** 19:00 **D. Mamet / LISTOPAD**
Jak být znovu zvolen americkým prezidentem, když popularita klesá k nule? Nekorektní politická fraška. Režie P. Svojtka. **Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha**
- PÁTEK **30.** 19:00 **W. Allen – O. Sokol / PROKLETÍ NEFRITOVÉHO ŠKORPIÓNA**
Bláznivá komedie podle filmu W. Allena z prostředí pojistných podvodů s inteligentním humorem a notnou dávkou ironie. Režie M. Schejbal. **Divadlo A. Dvořáka Příbram**
- SOBOTA **31.** 19:00 **D. C. Jackson / MŮJ ROMANTICKÝ PŘÍBĚH**
Singles groteska nabízející zábavný a přesto nekompromisní pohled na hledání toho pravého partnera dnešními třicátníky. Režie D. Špinar. **Divadlo Petra Bezruče, Ostrava**
- NEDĚLE **1.** 19:00 **N. V. Gogol – H. Burešová – Š. Otčenášek / MRTVÉ DUŠE**
Groteskně-satirická komedie založená na nádherné anekdotě a kouzelné mystifikaci. Režie H. Burešová. **Městské divadlo Brno**

Kompletní program s prologem, epilogem i doprovodnou částí festivalu naleznete na www.vcd.cz nebo www.festivalsmichu.cz. Upozorňujeme také na možnost zakoupení FESTIVALOVÉHO PŘEDPLATNÉHO!, které nabízí všechna soutěžní představení za zvýhodněnou cenu a k tomu bonus v podobě vstupenek zdarma na Galavečer smíchu s vyhlášením festivalových cen!

DIVADLO SLAVÍ 105. NAROZENINY!

Letos 11. prosince tomu bude přesně 105 let, kdy bylo slavnostně otevřeno Městské divadlo v Pardubicích.

V 80. letech 19. století, v době, kdy se zrodila myšlenka postavit v našem městě divadelní budovu, řadily se Pardubice se svými deseti tisíci obyvateli mezi velká města. Tehdy byl založen Spolek pro zřízení divadelního domu v Pardubicích, kterému se během tří let podařilo nashromáždit dostatek finančních prostředků, aby mohl zakoupit stavební pozemek (7. března 1884) a vydat konkurz na stavbu divadla. Počáteční vlna euforie ale brzy opadla vlivem diskusí o tom, jak přesně by mělo divadlo vypadat – zda jej postavit samostatně, nebo zbudovat víceúčelový kulturní dům.

Základní kámen Městského divadla byl položen až 16. května 1907. Pardubice se v této době industriálního rozmachu prudce rozvíjely (pro představu: mezi lety 1880 a 1910 se počet pardubických obyvatel bezmála zdvojnásobil). Stavitel Josef Doller zahájil stavbu podle projektu architekta Antonína Balšánka. Na vzhledu moderní divadelní budovy se významně podílel také sochař českého symbolismu a secese Bohumil Kafka, autor sochy Genia na střeše budovy. Tvůrcem opony a vlysů na průčelí divadla byl akademický malíř František Urban.

Chrám jest dostavěn, nuž vstupte uměny!

V sobotu 11. prosince 1909, tedy po 29 letech od myšlenky zbudovat divadelní budovu, „byly splněny dlouholeté tužby přátel českého divadla“ a Městské divadlo se otevřelo veřejnosti.

„Přesně o 7. hodině ocitlo se nádherně vypravené hlediště v lesku. Čelná a čestná místa v lóžích byla vykazána reprezentantům a vynikajícím osobnostem, mezi nimiž zvláštního původu dodávaly slavnostnímu vzhledu hlediště dámy ve vybraných úborech.“ (SAMOSTATNÉ SMĚRY, 18. 12. 1909)

Na programu byla scénická báseň Poutník Karla Maška a historické aktovky z pardubických dějin Josefa Stolby, obojí v provedení pardubických ochotníků. Následující den patřil operě v podání místních pěveckých sborů, a to Smetanově Hubičce, v níž exceloval profesionální zpěvák, tenorista Leon Geitler, jenž se později stal oporou pardubického souboru. (Neodpustím si perličku z dobového plakátu – na tuto premiéru bylo stanoveno zvýšené vstupné, nejluxusnější místa tehdy stála 12 Kč.) Od ledna 1909 se pardubické divadlo stalo domovskou scénou Divadla sdružených měst východočeských, které vedl zkušený divadelník Antonín Frýda. Ale o tom třeba zase někdy příště... AnH

† STAVENIŠTĚ MĚSTSKÉHO DIVADLA V ROCE 1907 V POPŘEDÍ S BOURANÝM OBJEKTEM

✎ PLAKÁT KE SLAVNOSTNÍMU OTEVŘENÍ DIVADLA

PŘI ZKOUŠENÍ MEZI NEBEM A ZEMÍ PROŽÍVÁM POCIT SOUNÁLEŽITOSTI A POROZUMĚNÍ, ŘÍKÁ REŽISÉRKA KATEŘINA DUŠKOVÁ

Pohledná, sympatická, spontánní, přátelská, chytrá – to je režisérka KATEŘINA DUŠKOVÁ, která po předloňském Donu Juanovi zkouší novou komedii Mezi nebem a zemí. Je připravená, nezkouší laciné triky, ví přesně, co chce a jak k tomu přivést herce. A to s trpělivostí a pochopením. Má silně vyvinutou jednu typicky ženskou vlastnost – harmonizuje okolí. Při práci s herci nepoužívá sílu, není potřeba. Chtělo by se mi dokonce říct, že je nekonfliktní, ale ještě nejsme v generálkách, ještě nekřičme „hop“! Po jedné z aranžovacích zkoušek jsme si povídaly o práci a nejen o ní...

Kateřino, vždy je velmi dobrý signál, když má režisér radost z nabízeného titulu. Někdy je totiž dost těžké najít režiséra pro komedii, abych byla přesnější, je těžké najít dobrého režiséra. Ty ses této příležitosti chopila s ohromnou radostí. Co přesně tě na tomto titulu přitahuje? Mám velké štěstí, že ke mně přicházejí správné věci ve správný čas. Takový text jsem teď hodně potřebovala. Komedie dělám moc ráda, ale vždy potřebuji mít silné téma, o které se já osobně můžu opřít, a to tahle hra nepostrádá. Je to trochu kýč, ale já mám některé kýče dost ráda. Měla jsem letos moc pěkné léto a to z velké části i díky tomu, že jsem se těšila na tuhle práci. V té

hře je plno světla a naděje a také humoru. Má smysl ji v téhle době hrát.

V naší připravované komedii se kromě lidí objeví i strážný anděl. Věříš na anděly? Máš svého strážného anděla?

Každý ho má.

Nemám moc ráda „duchařinu“, ale věřím, že je něco mezi nebem a zemí. Jak to máš ty?

Tyhle věci se mi dějí často, ale většinou jsou to zážitky velmi osobní, nepublikovatelné. Když třeba umírala moje babička, bylo to moc hezké. Svůj odchod ze života, který pro ni byl už jen utrpením, mi dala k svátku. Počkala, až za ní přijdu do nemocnice, a odešla mi v náručí. Těsně před smrtí mě po letech zase poznala a řekla, že už půjde... V místnosti, kde ležela, se v tu chvíli změnilo světlo, jakoby se stěny rozzářily. Prostě si pro ni přišly duše jejích blízkých, aby ji převedly na druhou stranu... Byl to paradoxně velmi pozitivní zážitek... Bytosti, které nás chrání a pomáhají nám, tu prostě jsou. Stojí vedle nás, sledují naše klopýtání a čekají, až je oslovíme a požádáme o pomoc.

Vraťme se ale ke komedii Mezi nebem a zemí. Je to žánrem komedie. Jaká?

Něco mezi seriálem Randal a Hopkirk a Burtonovým Beetlejuicem? Ne, ani jedno z toho. Je to prostě krásná duchařská komedie o jednom velkém zázraku, kterou stavíme nejen na herecké akci, ale i na efektech, se kterými nám pomáhá můj kamarád kouzelník Tomáš Kotlík ruku v ruce s vaším rekvizitářem Davidem Šimůnkem. Snad to všechno stihneme.

Mám pravdu, když si myslím, že ses v našem souboru zabydlela a ráda se do Pardubic vracíš?

To je pravda. Hned při první práci, scénickém čtení Cizinců, jsem se potkala se skvělými herci. A Dona Juana, jednu ze svých nejoblíbenějších her, jsem více méně opět mohla sdílet s lidmi, kteří divadlo vnímají stejně jako já. To se prostě nestává často. Náhoda? Nevím, ale tenhle pocit sounáležitosti a porozumění už zase při současném zkoušení Mezi nebem a zemí prožívám. Za cenný považuji i fakt, že všichni ostatní – dílny, kanceláře, technika – mám pocit, že všichni spolu s námi směřují k jednomu cíli: dobré premiéry. Toho si vážím. A pak je tu ještě jedna věc – máte krásné divadlo, je jako starý, dobře znějící hudební nástroj. Mám ráda vaše jeviště.

Co si myslíš, že je největší devízou našeho divadla?

Dobří herci, ostatní zaměstnanci se zájmem o divadlo a dění na jevišti, velkorysý a razantní vedení divadla. Jo, a taky váš klub.

Loni jsi přijala nabídku ředitele Horáckého divadla Jihlava, ve kterém působíš jako kmenová

režisérka, a stala se uměleckou šéfkou souboru. Co pro tebe znamená tato pozice?

Myslím kromě takových těch věcí, jakože můžu ovlivnit tvář divadla, můžu si postavit soubor, zvát zajímavé režiséry a spolupracovníky, a podobných „podružností“? Ta pozice není lehká, ale můžu díky ní ovlivnit dost věcí, které mě dosud štvály, takže mě rozhodně zbavila pocitu bezmoci. Současně se učím oddělovat podstatné od balastu a pokouším se jím co nejméně zabývat. Velkou nevýhodou je, že já s lidmi potřebuji pracovat v kruhu, a tahle pozice mě tlačí do pyramidy, někam na její vrcholek, a to nemám ráda, špatně se mi odtud režíruje.

V posledních letech jsem viděla několik tvých režii a pokaždé s tebou spolupracoval více méně stejný inscenační tým – scénograf Pavel Kocych a výtvarnice kostýmů Kristina Matre Křížová. Čím tě tyto výtvarníky inspirují, že jsi jim takhle věrná? Netoužíš někdy po změně a spolupráci s někým jiným?

Oni mají to velké plus, že se mnou nenechají osobně rozhodit, konkrétně mluvím o období zhruba čtrnáct dní před předávkou a čtrnáct dní před premiérou. Kristina, dcera režiséra Karla Kříže a dramaturgyně a pedagožky Vlasty Gallerové, mi navíc ve finále zkoušení poskytuje dramaturgickou zpětnou vazbu s výhodou očí zvenku. Je schopná skvělého úsudku a analýzy. Ne v každém divadle, kde hostuji, mám totiž vedle sebe dramaturga se zájmem a dostatkem času.

Jakou režii chystáš v této sezóně v Jihlavě či v jiných divadlech?

Na jaře budu v Jihlavě zkoušet Ondinu, potom V hodině rysa a do prázdnin bych měla na naší Malé scéně režírovat novou pohádku.

A nakonec, pojdme opustit divadlo a prozrad' mi něco o sobě. Co děláš ve volném čase, jestli nějaký máš? Máš nějaké koníčky? A hlavně mi řekni, co budeš dělat v létě...

Volného času moc nemám, takže celý patří mé dceři a mému tatínkovi. Co děláme? Naposledy jsme sjížděli Ještěd na terénních koloběžkách, rádi hrajeme bowling, plaveme, rádi spolu jen tak jsme. A v létě? Před rokem jsme si pořídili kousek zemědělské půdy a lesa v chráněné krajinné oblasti Melechov, postavili jsme si tam maringotku a tam budeme, dokud nevyjedeme na moře. Každý rok jezdíme na loď, pronajímáme si malou plachetnici a plujeme kolem ostrovů. Tohle opravdu miluju.

Děkuji za rozhovor. A doufám, že naši strážní andělé nad námi budou držet ochrannou ruku až do premiéry, vlastně ne, až do derniéry! **JaU**

KRÁCENO, CELÝ ROZHOVOR SI MŮŽETE PŘEČÍST NA STRÁNKÁCH DIVADLA WWW.VCD.CZ!

MOMENTKY ZE ZÁKULISÍ PREMIÉRY

V komorním prostoru Malé scény ve dvoře od poloviny října uvádíme intimní hru Lenky Lagronové **PO PLÁČI SMÍCH**. Se svými čtyřmi kolegyněmi ji nastudoval herec našeho souboru Radek Žák, jenž si za pomyslný režisérský pult stoupl již popáté, a to při svém druhém setkání s dílem nejpozoruhodnější české dramaticky současnosti. Jak se mu to tentokrát povedlo, přijďte posoudit sami. Avšak potlesk po premiéře, radost všech protagonistů a spokojenost přítomné autorky leccos napovídaly! Vraťme se na chvíli v čase a připomeňme si příjemnou premiérovou atmosféru...

RaS

CELÉ OBSAZENÍ NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVÁČCE – LÍDA VLÁŠKOVÁ, HOSTUJÍCÍ LENKA ZBRANKOVÁ, PETRA JANEČKOVÁ A DÁŠA NOVOTNÁ.

AUTORKA LENKA LAGRONOVÁ, REŽISÉR RADEK ŽÁK A DRAMATURG ZDENĚK JANÁL A JEJICH PRVNÍ PŘÍPITEK PO ÚSPĚŠNÉ PREMIÉRE.

LUCKA ŠTĚPÁNKOVÁ PŘIJELA PODPOŘIT NEJEN SVÉ BÝVALÉ KOLEGYŇE, ALE SAMOZŘEJMĚ I ŽIVOTNÍHO PARTNERA RADKA ŽÁKA.

S LENKOU LAGRONOVOU SI BEZPROSTŘEDNĚ PO PŘEDSTAVĚNÍ POHOVOŘILA I KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE PAVLA GREGOROVÁ-ŠÍPOVÁ.

LENKA ZBRANKOVÁ, DÁŠA NOVOTNÁ A PETRA JANEČKOVÁ UŽ NA SPOLEČENSKÉM POPREMIÉROVÉM SETKÁNÍ TENTOKRÁT V DIVADELNÍM KLUBU.

NA PREMIÉRU DORAZILI TAKÉ REŽISÉR RADOVAN LIPUS A SCÉNOGRAF PETR MATÁSEK, KTERÍ BUDOU V TÉTO SEZÓNĚ V PARDUBICÍCH TAKÉ PRACOVAT. FOTO J. SEJKORA

Smích i pláč PETRY JANEČKOVÉ

JAKO HELENKA V PO PLÁČI SMÍCH, FOTO J. FAUKNER

aneb Rozhovor po premiéře Po pláči smích a před premiérou Mezi nebem a zemí

S herečkou PETROU JANEČKOVOU jsme spolu kdysi bydlely na herecké ubytovně ve Winterově ulici. Růžová vila byla obklopena velkou zahradou, která skýtala absolutní soukromí. Měly jsme společnou kuchyň i velkou obytnou místnost, které se říkalo společenská (možná protože se tady hrávaly společenské hry), zvaly jsme si hosty (povětšinou kolegy z divadla), grilovaly na zahradě. Dokonce, a na to mám zvlášť pěkné vzpomínky, jsme spolu jezdily na dovolenou do Igrane v Chorvatsku. Petra se se svým partnerem Láďou Špinerem odstěhovala, já taky. Zahrada zpustla, město ji prodalo, růžovou vilku divadlo vrátilo městu. Ale na těch společných sedm let, které patřily k mým nejšťastnějším, nikdy nepomenou. Vzpomínám na ty společné večery, které jsme trávily u jídla, někdy vína, určitě u karet nebo kostek a především věčných diskusí na téma divadlo. Teď se vídáme jenom na zkouškách, po kterých Petra běží domů za malou dcerkou, a nestíháme si nic kloudného říct. Proto jsem byla ráda, když jsme se po druhé premiéře Lhářů na chvíli posadily a popovídaly si o tom, čím Petra momentálně žije, co zkouší a co ji čeká...

Petro, máš za sebou premiéru hry Lenky Lagronové, ve které hraješ postavu Helenky. Je ti ta postava blízká?

Je mi hodně blízká. Ale zároveň to nejsem já, já jsem větší extrovert. Tato postava je autobiografická, Lenka Lagronová určitě není takový „bavič“, proto já jsem herečka a ona dramatická. Ale máme strašně moc společného v tom, jak nahlížíme na to jak se utkat s některými věcmi. Mám pocit, že jí hrozně moc rozumím. Ji potkalo něco hodně těžkého, smutného, z čeho se takzvaně „vypisuje“, a já jsem nedávno prožila něco podobného.

Před časem jsi mi na otázku, jak se těšíš na premiéru, odpověděla: „Na premiéru moc ne. Budu mít stažené... no, všechno. Už jen kvůli tomu, že si moc přeju, aby se to povedlo, o to víc to bude svazující. Ale těším se na každou reprízu.“ Co říkáš teď, s odstupem času, jak hodnotíš tu práci a reakce publika?

Věděli jsme už před premiérou, že to není hra pro každého. Mám spoustu nádherných ohlasů, ale i ty méně přívětivé. Diváky, kteří jdou s dějem a něco si tam odžijí, a na druhé straně diváky, kteří se nechťejí dívat na text tohoto typu.

Procházela jsi sama jako herečka nějakou katarzí, očištěním pláčem?

Jednoznačně. A v mém životě to přišlo v pravý čas. To není náhoda, prostě to tak mělo být.

Protože se hra jmenuje Po pláči smích, tak předpokládám, že má i nějakou humornou složku nebo situace, kterým se dá zasmát, nebo se mýlím? Bavili jste se i vy během zkoušení?

Humorné momenty tam jsou, to je pravda... Ale není to humor tak rozjásaný nebo třeskutý jako u komedie, kterou jsem právě viděla – Lháři. Jsou tam vtipné momenty, bavím se na Dáše Novotné, na Lídě Vláškové. S Lenkou Zbrankovou máme takové niternější scény, ale i spolu se smějeme.

Hned po premiéře Po pláči smích jsi začala zkoušet další hru Mezi nebem a zemí. Ale je to rozdílný žánr, takže si třeba tou komedií oddychněš, ne?

Já nevím, jestli si odpočinu... U Lagronové jsem kromě čtyř stránek textu pořád na jevišti a u Pam Valentine, autorky Mezi nebem a zemí, jsem také celou dobu na place, mám tam asi čtyři repliky, kde nejsem. Dceru jsem už připravila na to, že mě uvidí až před Vánoci.

No ano, v tomto ohledu jsou to dost vyčerpávající role. Jak se ti líbí text a jak zkoušení s Kateřinou Duškovou?

Text je parádní. Dobře napsaná komedie s krásným základním nápadem. A Kačka, prosím, neříkejte jí to, je úžasná, energická, vždy krok před námi a navíc elektrizující žena.

Není to jenom zápletková komedie, ale má v sobě jistou laskavost, je dojemná, má v sobě velkou naději i jisté poselství. Aspoň já to tak vidím...

Určitě. No, jak ty říkáš. Po pláči smích je niterná a vážná hra, ale ve vyznění a přístupu je podobná Mezi nebem a zemí. A ta naděje na konci je společná oběma textům.

Mně ten konec v Mezi nebem a zemí pokaždé dojde a tak trochu to obrečím...

Takže abych to shrnula: první moje komedie byla Po pláči smích a teď zkouším „po smíchu pláč“.

A teď z jiného soudku... Co pro tebe bylo nejtěžší v období, kdy ses vrátila z mateřské? Navíc ty jsi odešla na vrcholu, kdy jsi hodně hrála, třeba i takové role jako Liza Doolittleová v My Fair Lady, o které se ve hře říká, že je jí dvacet let...

(VELKÝ SMÍCH) Jo, pánové tu repliku ke konci už dost šumlovali...

Postupně se přehráváš do rolí střední věku, je to bolestné? Nebo ti to jde přirozeně? Teď jsi ve věku, kdy tě některé role logicky budou míjet, ale jiné na tebe zase čekají...

Já to ani nevnímám. Myslím, že ten přerod nebo přechod je velmi přirozený a naštěstí mi chodí tak krásné věci, že nemám pocit, že by mě něco míjelo. Jediné, co jsem musela překonat, byla únava po deváté hodině večer, protože se mi chtělo spát. (SMÍCH) I na jevišti. Třeba do Bláznivých nůžek jsem se vrátila velmi brzo a na jevišti jsem si říkala: No, v tuto dobu už jsem zvyklá spát. Tak to jsem překonávala těžko. Ale kromě toho mám pocit, že poté, co mám malou, jsou ty tvůrčí cesty nějak uvolněnější. A s radostí očekávám, co přijde.

Jak si představuješ perfektní den?

Já mám vysněný den! Malá spí do jedenácti. Oběd je uvařen. Pak jedeme na nějaký krásný výlet. A večer poklábosíme s Ládou u dobrého vína.

Jaké máš koníčky? Co děláš ve volném čase? Já si pamatuju, že jsi vždy byla velký hráč. Bavily tě křížovky, karty, kvízy, kostky, společenské hry...

Něco z toho ještě děláš?

Sudoku. Já se tím probouzím. Tedy, mozek tím probouzím, vezmu si to k ranní kávě, pokud teda nesedím nad textem...

Já ti do toho skočím, učíš se text lehce?

Mám pocit, že text mi leze do hlavy snadno, ale na učení mám svůj systém. Určitě se to neučím jenom jednou za den. Hlavně nesmím být moc utahaná. Když si nad to sednu a vidím, že to nejde, tak si dám hodinu pauzu, nebo to úplně opustím. A jindy, když to jde, učím se dvě hodiny.

Pozoruješ na dceři nějaké sklony k uměleckým disciplínám? Možná je to příliš brzy, ale myslím, že asi už vnímá vaše povolání a tuší, co děláte. Třeba se o to zajímá, ne?

Určitě herectví vnímá jako práci. Několikrát byla na korepeticích na Jeptišky. Nebo jsme byli na chatě u Bohouška Kose (EKONOMICKÝ NÁMĚSTEK DIVADLA – POZN. RED.), kde děláme s dětmi divadlo, absolvovala zkoušky a řekla, že hrát rozhodně nechce. Pak se na to představení dávala a já jsem ze zákulisi viděla, jak má za nás trému a jak to všechno napjatě pozoruje, a když to skončilo, řekla: Mami, tak já tu vílu příští rok budu hrát.

Co si přeješ do budoucna? Máš nějaké vize, sny?

Já nejsem typ člověka, který o něčem sní. Přijímám to, co přijde. Takže si přeju, aby všechno, co přijde, se pokud možno, zadařilo.

I já ti přeju štěstí v práci i v rodině a neštěstí, ať se ti obloukem vyhýbá. A k premiéře Mezi nebem a zemí: ZLOM VAŽ!

JaU

KRÁCENO, CELÝ ROZHOVOR SI MŮŽETE PŘEČÍST NA STRÁNKÁCH DIVADLA WWW.VCD.CZ.

DIVADELNÍ ODCHODY

PO ŘÍJNOVÉ REPRÍZE ZPÍVÁNÍ V DEŠTI SLÁVKOVI ZA JEHO DLOUHOLETOU PRÁCI PODĚKOVAL
ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL, FOTO J. SEJKORA

Divadlo je živý organismus, který se neustále vyvíjí. Nemění se jen hry na repertoáru, obměňují se i lidé v uměleckém souboru i v zákulisí, což je ale přirozený jev, díky němuž divadlo nikdy neustrne. Na konci října jsme se rozloučili se dvěma kolegy, na které budeme určitě dlouho vzpomínat. Je to neuvěřitelné, ale po více než 40 letech u divadla odešel do důchodu vlásenkář **SLÁVEK VAGENKNECHT**, a herecký soubor po pěti sezónách opustila **PETRA TENOROVÁ**, která přestoupila do angažmá do Městského divadla Kladno. S oběma se však ještě nějakou dobu budeme v divadle potkávat, Slávek si ponechá inscenace, které česal a líčil, a Petra dohraje část svých rolí (např. Eržiku v *Baladě pro banditu* či Helenu v *Mrzáku inishmanském*), v některých však bude přeošazena mladými herečkami, které zaplní její místo v dámské části hereckého ansámblu.

Slávku, jak se ti po tolika letech odchází?

Těžko, ale vše jednou končí.

Nebude ti divadlo chybět?

Určitě bude, ale já s divadlem úplně neskončil. Stále budu dodělavat některá představení, třeba *Zpívání v dešti* nebo *Cabaret*.

Na co budeš nejraději vzpomínat?

Po čtyřiceti letech v tomto divadle? Na co nejraději nelze říct, ale bude toho hodně! Jsem rád, že jsem tu mohl pracovat až do důchodu. Bylo to fajn!

Jaké máš teď plány do života? Na důchodce rozhodně nevypadáš...

Čeká mě klasický důchodový program – lenošení, zahrada, vnoučata...

Petro, co tě přimělo ke změně angažmá?

V Pardubicích jsem byla pět let. Říká se, že v prvním angažmá se nemá zůstat déle jak šest let.

Cítla jsem, že už potřebuji změnu... Poznat nový styl práce, nové lidi, nové režiséry, dostávat nové podněty, získat nové zkušenosti. Láká mě modernější pojetí inscenací, stylizované divadlo... A proto, když mi přišla nabídka z Kladna, ráda jsem ji přijala.

Co na Kladně připravuješ? Na co bys nás pozvala?

Momentálně zkoušíme Jentl

(PREMIÉRA BUDE 19. PROSINCE – POZN. RED.), což je zjednodušeně řečeno příběh židovské dívky, která chce strašně moc studovat, a tak se převleče za chlapce, protože ženám je studium zapovězeno... Je to taková sonda do duše mladého člověka, který je zmatený a hledá se. Neví, jestli je víc muž nebo žena, a potýká se s mnohdy nesmyslnými pravidly rigorózní společnosti.

A jiné plány do budoucna?

Měla bych točit nějaké projekty, tak uvidíme...

Budeš na Pardubicích vzpomínat?

Samořejmě! Pardubice byly mé první angažmá. A první angažmá je první angažmá! Zažila jsem tu spoustu věcí, prošla mnoha fázemi a mám to tu ráda!

Oběma Vám přeji hodně štěstí!

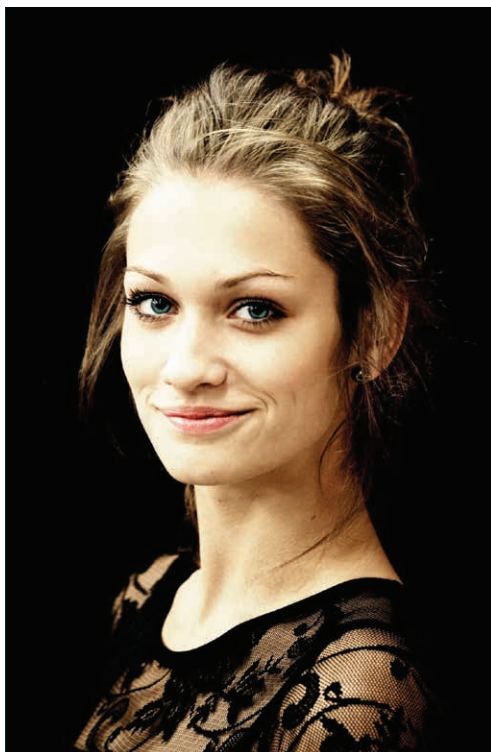
RaŠ

PETRU I NADÁLE MŮŽETE VÍDAT JAKO ERŽIKU V *BALADĚ PRO BANDITU*, FOTO J. FAUKNER

ÚCTA K DIVADLU JE PRO HERCE DŮLEŽITÁ,

míní nadějná herečka **Veronika Macková**

V komedii Lháři můžete vidat novou hereckou tvář v našem divadle VERONIKU MACKOVOU. Ta rovněž v některých rolích stávajícího repertoáru vystřídala odcházející Petru Tenorovou – v roli Mánušky v Bulgakovově Zojčině bytě, v komedii A je to v pytlí! v roli Kateřiny nebo v inscenaci Apartmá hotelu Plaza v rolích Jean McCormackové a Mimsey Hubleyové. Tedy již pěkná řádka hereckých úkolů! K tomu Veronika od začátku listopadu zkouší v další inscenaci, když jí režisér Petr Novotný svěřil velkou roli Gruši v Brechtově Kavkazském křídovém kruhu (premiéra bude 20. prosince). Nyní vám nabízíme i první bližší setkání s touto talentovanou divkou...

Jste studentkou šestého – absolventského – ročníku herectví na Pražské konzervatoři, ale již za sebou máte hostování v několika divadlech. Kudy vedly vaše kroky, než jste se dostala k nám do Pardubic?

První inscenace, ve které jsem měla možnost hostovat, byla v Divadle Jiřího Myrona ostravského Národního divadla moravskoslezského – v Její pastorkyni jsem hrála děvečku. Byla jsem tam sice jen uprostřed davu, ale i to mi pomohlo poprvé vidět herecký svět. A musím říct, že nejdřív jsem chtěla utéct! Tento pocit se pak naštěstí zmírnil, jak jsem divadlo poznávala zevnitř blíže. Potom to byl Proces v ostravské Komorní scéně Aréna. Konkurs jsem vyhrála do inscenace Sofiin svět v Divadle loutek a potom i do Balady pro banditu opět v Divadle Jiřího Myrona. Balada je pro mě inscenací, se kterou jsem se opravdu nerada loučila. Díky Baladě jsem se pak dostala také na Letní shakespeareovské slavnosti do inscenace Marná lásky snaha, kterou jsem si hodně užila, neboť jsem se při jedné divadelní práci potkala s herci hned několika divadel. Pak jsem po čtvrtém ročníku přestoupila z ostravské konzervatoře do Prahy.

Co vás k tomuto přestupu vedlo?

Změna. Potřebovala jsem prostě změnu, nechtěla jsem už zůstat v Ostravě.

Takže to bylo spíše o změně měst než školy?

Ano. Ale celkově i o změně lidí, režimu... Už mi Ostrava stačila.

Z Ostravy přímo i pocházíte?

Ne, pocházím z Havířova, což je ale od Ostravy dvacet minut vlakem.

Máte již po více než roce nějaké srovnání? Udělala jste dobře, nebo ne?

Udělala jsem určitě dobře. A kdybych to neudělala, tak bych například nebyla třeba ani tady v Pardubicích.

Ale pokud vím, o ostravské konzervatoři hovoříte velmi hezky, zvláště pak o vaší profesorce paní Gasnárkové, významné herečce Národního divadla moravskoslezského.

Ano, tu mám velmi ráda. Co se týče herectví, pomohla mi úplně se vším. A také srovnala malého

fracka do latě. Vážím si jí a jsem moc ráda, že byla mojí profesorkou, protože lepší snad ani nemůže být. A díky bohu mě připravila na nehorší.

Na nehorší? Tím myslíte třeba co?

Dala mi jakousi disciplínu, která se musí v divadle dodržovat. I když to už dnes leckde moc nefunguje, já jsem ráda, že základ té disciplíny od ní mám. Ale mnozí herci to mají tzv. „na háku“. (SMÍCH) Například jak jsem poznala svoje spolužáky v Praze, vnímají divadlo zřejmě poněkud jinak, jsme v uvažování o něm asi každý někde jinde...

Myslíte především divadelní etiku?

Ano, určitou úctu. Ta by měla být. Já jsem ráda, že ji mám, tedy si to o sobě alespoň myslím.

Máte i silné puzení u divadla přímo být, nebo mluvíte spíše o té potřebě úcty k němu?

Paní Gasnárková si hodně zakládala na tom, abychoť všichni u divadla byli a aby každý z nás divadlo miloval.

Tíhnete více k herectví divadelnímu, nebo i k přibuzným herckým pracím? Natáčení, dabing a další... Co vás baví víc?

Natáčení mě hodně chytlo, baví mě. Ale zase nechci, aby překrylo divadlo, neboť v něm je ta hlavní praxe, bez které to nejde. Jen s natáčením bych se jistě neobešla, neboť ho zatím vnímám spíše jako „jednorázovku“ či „rychlovku“. V divadle během zkoušení přicházím na různé věci, které mě poučují, při natáčení si to nemůžu tolik užít jako v divadle – jednak při hraní vcelku, v jednom tahu a jednak při více než měsíční práci na jedné roli. Při natáčení není takový čas si roli dostatečně propracovat, respektive zatím jsem neměla jinou zkušenost, než že to bylo poměrně narychlo. Zároveň si to ale užívám. Měla jsem možnost pracovat i v pozici produkce, a to mě taky hodně bavilo, neustále něco zařizovat – víte, já jsem asi takový „zařizovací“ typ.

Takže vás baví i jiná práce než herecká? Nebo je to spíše pro zajímavost?

Herecká práce mě samozřejmě baví víc. Produkci bych nechtěla dělat naplno, ale tu a tam proč ne?

Můžete produkci třeba i studovat na DAMU...

Třeba, ale to ještě nevím, jestli bych chtěla. Navíc divadelní práce teď mám hodně a do toho stále ještě školu...

Tak to je možná zároveň štěstí, nemyslíte?

Ale chtělo by to ještě něco studovat, abych nevypadla ze cviku. Stále si za tím stojím a znám hodně lidí, kteří to dohromady zvládají. Chci vědět víc věcí!

Máte pocit, že při herectví se hodně věcí nedozvíte?

To určitě ano, ale nechci se zaměřit jen na jednu věc. Chtěla bych mít povědomí i o něčem jiném než o herectví.

Jakožto „zadní vrátka“ k jinému oboru, do budoucna?

Ne, to si zase nemyslím, že bych od herectví a od divadla odešla. Jen vědět a znát i něco jiného, zaměřit se do větší šíře. Zkrátka skloubit to dohromady.

Co jste očekávala, když jste poprvé přicházela do Pardubic, když vám byla nabídnuta rovnou dvě hostování za sebou – ve Lhářích i v Kavkazském křídlovém kruhu?

Strašně moc jsem se bála, abych to zvládla.

A co děláte pro to, abyste to tedy zvládla?

Připravuji se pečlivě a snažím se, i co se týče záskoků, které mi byly rovněž přiděleny. Aby si pak o mně nikdo neříkal: „Ježišmarjá, kdo to přišel?“

Myslíte, že po pěti letech na konzervatoři, jste na divadlo celkově připravená?

Ne, myslím, že nejsem a pořád si říkám, že jste udělal chybu a spletli se. No, zkrátka si osobně ještě nepřipadám, že už patřím do divadla – sama přemýšlím o tom, jestli jsem na to již připravená, jestli mé kvality jsou již natolik velké, abych se do toho mohla už takto ve velkém pustit. Ale tak třeba to bude dobrý! (SMÍCH)

Nyní zde máte za sebou především první roli – postavu Carol v komedii Lháři. Máte jako herečka komedie ráda?

Ano, komedie mám vlastně nejraději, vždy jsem si jejich zkoušení užila. Ale člověk musí vědět jak na to, jak to nepřehnat, nedělat z toho komedii – ale aby z toho komedie byla. Jednoduché to není.

Co konkrétního tedy pro vás bylo v případě Lháří a Carol nejtěžší? Nebo to byla spíše procházka růžovým sadem? Ta role není zas tak veliká, ne?

Těžké bylo nastoupit po dvou hodinách inscenace, která je již plně rozběhnutá, zničehonic se nastartovat a vejít na jeviště. A i když jsem tam měla „tři věty“ – každá mi dělala extrémní problém, nebo přinejmenším problém. Když je role malá, může být snadno zapomenutelná – a to jsem nechtěla.

A co například vydržet asi dvacet minut na jevišti zavřená v bedně – to pro vás problém nebyl?

Když se zkoušelo a zároveň zastavovalo kvůli připomínkám, trvalo to i pětatřicet minut, což už mi opravdu dalo zabrat a myslela jsem si, že nedýchám. Ale těch dvacet minut se zvládnout dá – díky malému otvůrku na vzdoušek. Mám tam i svůj polštářek na spaní. (SMÍCH)

Už jste tam někdy i usnula?

Dalo by se tomu říct maximálně mikros pánek, víc bych si nedovolila.

Carol má v jedné scéně se svou matkou Gronyou několik vulgarismů. Činily vám problém, nebo je vnímáte jako zcela přirozenou součást dané situace?

Když jsem to poprvé četla, říkala jsem si, že se ta slova budou možná během zkoušení měnit. Tak se nestalo. Ale asi po dvaceti minutách, kdy jsme si je s panem Vránou opakovali pořád dokola, dostala se nám takzvané „do pusy“ a přišlo mi to již jako normální slovo jako třeba „stůl“, „židle“, „dveře“ a tak podobně. A navíc to říkáme již zcela samozřejmě, bez okolků, takže to nijak netáhá za uši a nijak to, myslím, nevadí.

Nyní jste dostala od režiséra Petra Novotného značnou důvěru – velkou roli Gruši v Kavkazském křídovém kruhu. Jak jste se na ni těšila a co jste dopředu o ní či o celé hře věděla?

Dopředu jsem o této hře a inscenaci nevěděla vlastně nic moc. Věděla jsem, kdo byl Brecht, ale to je tak všechno. I název jsem znala, maturita na konzervatoři asi ještě funguje. (SMÍCH) Je to pravý opak Carol – zde skoro „neslezu z jeviště“. Když jsem si četla dialogy Gruši, moc se mi líbily – především dialogy se Simonem, kterého ztvární Pepa Láska.

Ten se v Pardubicích objeví úplně poprvé. Vy jste se s ním ale již znala z konzervatoře, že?

Ano. Když jsem přišla na Pražskou konzervatoř, hned třetí den školy mi „šoupli“ záskok v inscenaci 6. ročníku, ve kterém Pepa tenkrát byl – v inscenaci Roztomilý člověk, v níž jsme taktéž byli jako pár. I když to byl záskok, asi během dvou hodin mi role sedla natolik, že jsem si ji pak užívala plnými doušky. Celou dobu jsem tam jedla borůvkový koláč s jogurtem a byla jsem tak trochu tupá. Ale přeci si mě vybral! (SMÍCH)

Ale tím nováčkí v souboru nekončí. Novou herečkou ve zmíněné inscenaci je i Jana Ondrušková. S tou jste se znali? Pokud vím, i ona studovala u paní Gasnářkové. Ano, stejně jako já jsou Petra Tenorová i Jana od paní Gasnářkové. Ale Petra s Janou spolu chodily do ročníku o čtyři roky výš, já jsem tam nastoupila, až když ony maturovaly.

Zřejmě tedy opravdu dobrá líheň?

Jejich ročník byl moc aktivní, byli zapálení, prostě svěží vítr ve škole. My jsme byli oproti nim tak trochu jiní, nicméně jsme byli taktéž bráni jako dobrá parta.

Dobře, vraťme se ovšem ještě ke Gruše, co pro tuto figuru je nejvíce charakteristické? A co bude možná pro vás nejtěžší k jejímu ztvárnění?

Je to slečna, která pracuje pro ty nejvyšší, a dostane se do situace, kdy právě ti nejvyšší zanechají své dítě napospas – a ona, jelikož je to dobrá mladá nevinná duše, se dítěte ujme, i když neví, co má vůbec s dítětem dělat. Ke ztvárnění té role mi snad pomůže to, že od svých deseti let jsem vychovávala svého bratra, dalo by se říct napůl s maminkou. Takže jistě pocitu při výchově dítěte, které vlastně není moje, si vybavuji, neboť jsem podobnou situací prošla. Doufám, že to pro mě bude plus. Podstatná je zde tedy výchova dítěte, které není vaše, ale berete ho za vlastní. Gruša má pak dilema, jestli se toho dítěte má vzdát, protože se chce vrátit ke svým milým, který se vydal do války... Ale konec bych úplně neprozrazovala.

Tento rozhovor – přiznejme to čtenářů – vzniká na několikrát, v různých fázích vašeho působení zde v Pardubicích. Jak se aktuálně cítíte, již téměř po třech měsících zde, jak jste se prozatím sžila s Pardubicemi a zdejším souborem?

Oproti kolegovi Pepovi Láskovi jsem ráda, že jsem do tak velké role nastoupila již po jisté zkušenosti s Pardubicemi, tím pádem jsem byla o něco méně nervózní, jak to říct, zabydlenější. Jsem zde spokojená. Díky tomu se mi Kavkazský křídový kruh již při čtených zkouškách lépe četl a vůbec lépe se mi na roli pracuje, více v klidu.

Rozumíte si při vnímání Gruši i s panem režisérem?

S panem režisérem se mi pracuje velmi dobře, jeho přístup mi vyhovuje a pomáhá mi. Doufám, že se mnou bude mít trpělivost.

To vám přeji. A rovněž: Zlomte vaz!

ZdJ

JAKO CAROL VE LHÁŘÍCH,
FOTO M. KLÍMA

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

Dalším významným partnerem, bez jehož finanční pomoci bychom jen těžko uváděli výpravné tituly s nákladnou scénografií i kostýmy či investovali do nutné propagace našich představení, je společnost HAK velkoobchod, která se specializuje na dodávky materiálu pro vodovody a kanalizace a na jejich výstavbu, rekonstrukci i opravy. Ředitelkou firmy, která se už přes dvacet let úspěšně drží na českém trhu, je **ING. MAGDALÉNA KAPUSCINSKÁ**.

Paní Kapuscinská, vaše firma podporujete Východočeské divadlo již od roku 2001. Co vás vedlo k tomuto rozhodnutí?

Vždy ráda podpořím smysluplnou věc a divadlo je tím příkladem. Divadlo mám ráda a pro jeho zhlédnutí si vždy najdu čas.

Vzhledem k tomu, že jste dlouholetou premiérovou předplatitelkou, viděla jste téměř všechna naše představení. Která vás nejvíce zaujala?

Určitě bych všem doporučila jakékoli zpracování Williama Shakespeara, ať už to byl Sen noci svatojánské, či Richard III. Bohužel už jsou obě inscenace po derniéře, ale těším se na další Shakespearova díla...

Blíží se GRAND Festival smíchu, najdete si čas i na jeho komedie?

Doufám, že ano!

Mimochoodem, čemu vy osobně dáváte v divadle přednost – komediím či dramatům?

Záleží na zpracování.

Divadlo letos slaví 105. narozeniny. Co byste mu přála do dalších let?

Mnoho diváků, kteří z divadla budou odcházet potěšení.

Za rozhovor i vaši podporu mnohokrát děkuji! RaS

Foyer rozjasní barvy obrazů DUŠANA KŘIVSKÉHO

Abstraktní plátna pardubického malíře Víta Boučka vystřídají ve foyer obrazy inspirované především přírodou, jejichž autorem je nymburský rodák **DUŠAN KŘIVSKÝ**.

Vernisáž výstavy s názvem Natěrač se uskuteční v sobotu 6. prosince před premiérou hry *Mezi nebem a zemí*.

Více o autorovi se dozvíte na webových stránkách divadla www.vcd.cz.

RaS

ZAJÍMAVÁ MÍSTA V PŘEDPLATNÉM NA ROK 2015

Pokud ještě nemáte předplatné do Východočeského divadla a chcete zhlédnout všechny naše inscenace bez čekání na vstupenky v předprodeji a s výraznou slevou, využijte ROČNÍ ABONMÁ, které opět nabízí celou řadu výhod! Navíc se v hledišti uvolnila zajímavá místa v přízemí či na prvním balkóně, o které je vždy enormní zájem. A právě tato místa mohou být příští rok jen vaše!

Stejně jako v minulých letech zachováváme možnost zakoupení permanentky buď na všechna představení VČD včetně titulů uváděných na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze na představení v Městském divadle (kompletní abonentka však obsahuje výhodný výměnný kupón!).

Stávajícím abonentům, kteří mají zájem o obnovu svých míst v hledišti divadla, připomínáme, že jejich místa rezervujeme pouze do pátku 5. prosince!

Vedle klasického, seniorského a dopoledního abonmá letos znovu otevíráme i **SPECIÁLNÍ ABONENTNÍ CYKLUS – předplatitelskou skupinu G**, která během roku 2015 (vždy v pátek nebo v sobotu od 18.00 hodin) nabídne čtyři divácky nejoblíbenější inscenace pardubického divadla. Abonenté se mohou těšit na stále vyprodané muzikály **Cabaret** a **Jeptišky**, pobaví je bláznivá komedie **A je to v pytlí!** a určitě je zasáhne i příběh anglického krále Jiřího VI. (otce současné královny Alžběty II.) ve hře **Králova řeč**, jejíž nedávné filmové zpracování získalo čtyři Oscary!

Podrobnější informace o všech typech předplatného a využití výměnných kupónů získáte v obchodním oddělení VČD, na tel. č. 466 616 432, v katalogu předplatného nebo na stránkách www.vcd.cz.

RaS

CABARET, FOTO M. KLÍMA

Divadlo přivítalo letošního STOTISÍCÍHO DIVÁKA

Podle statistiky Ministerstva kultury ČR Východočeskému divadlu stále patří první příčka v návštěvnosti jednosouborových regionálních divadel. V publikaci Kultura České republiky v číslech, kterou vydává Národní informační a poradenské středisko pro kulturu, je v divácké návštěvnosti Východočeské divadlo dokonce uvedeno mezi patnácti TOP divadly v republice! Data středisko sbíralo ve 160 stálých scénách a nerozlišovalo soukromá a státní ani jedno či vícesouborová divadla.

Východočeské divadlo tradičně navštěvuje přes sto tisíc diváků ročně, v loňském roce představení pardubického souboru zhlédlo rekordních 122 248 diváků! Jubilejního stotisícího diváka divadlo pravidelně vítá v listopadu, letos se tomu stalo už v úterý 11. listopadu při představení Zojčin byt, což je téměř o týden dříve, než tomu bylo v několika minulých letech!

Stotisícím návštěvníkem divadla roku 2014 se stal **Ladislav Sýkora** z Mířetic, který seděl v přízemí v X. řadě na sedadle č. 178. Zjevně překvapeného žáka ZŠ ve Včelákově pozval ředitel divadla Petr Dohnal na jeviště, kde mu poblahopřál a předal dárkový balíček s poukázkami na roční předplatné pro dvě osoby, s knihami o historii pardubického divadla, dále s CD muzikálů divadla a náramkovými hodinkami od firmy Lejhanec.

RaS

STOTISÍCÍ DIVÁK ROKU 2014 L. SÝKORA, FOTO J. SEJKORA →

NOC DIVADEL 2014 VE FOTOGRAFIÍCH

Východočeské divadlo se znovu připojilo k evropskému projektu **Noc divadel**, který se vždy třetí listopadovou sobotu snaží prezentovat divadlo jinak, nově a netradičně. V Městském divadle se po derniéře komedie **Holky z kalendáře** (pro velký divácký zájem přidáme v únoru ještě jednu reprízu!) nejprve uskutečnila neformální beseda nejen o tomto představení. Poté si herečky s diváky vyměnily role – vzniklo jakési divadlo naruby. Dobrovolníci z řad publika za pomoci hereček z „Holek“ nazkoušeli krátké scénky, které pak odehráli ostatním přítomným. Noc v divadle byla opět příjemným zážitkem pro všechny zúčastněné! Celou fotogalerii naleznete na www.vcd.cz.

RaS

V RÁMCÍ PROGRAMU PROBĚHLA I AUTOGRAMIÁDA NEJEN J. PAULOVÉ.

POTÉ UŽ ZÁJEMCI Z ŘAD PŘÍTOMNÝCH DIVÁKŮ ZKOUŠELI ÚRYVKY Z HOLEK Z KALENDÁŘE. FOTO J. SEJKORA

SILVESTR S VYHLÁŠENÍM INSCENACE ROKU 2014

Oslavy příchodu nového roku můžete opět zahájit ve Východočeském divadle! Letos jsme pro vás připravili bláznivou komedii **A je to v pytlí**, která vás na silvestrovskou notu určitě skvěle naladí. Zárukou pořádné porce zábavy jsou nejen výborný text o jedné nevydařené adopci, jeho autoři, mistři situační komedie Ray a Michael Cooneyovi, ale především i představitelé hlavních rolí nekonformních bratrů Ladislav Špiner, Petr Borovec a Josef Pejchal – baviči nejen na jevišti, ale i v soukromí.

K Silvestru v divadle již tradičně patří také **vyhlášení výsledků divácké ankety o nejoblíbenější inscenaci roku**, které ještě před odchodem za novoročními oslavami oznámí ředitel divadla Petr Doňhal. Pokud se ankety chcete také zúčastnit, anketní formuláře naleznete ve foyer divadla nebo na našich webových stránkách www.vcd.cz. Anketní lístky jsou slosovatelné, výherce získá předplatné pro dvě osoby dle vlastního výběru.

Zároveň nezapomeňte dát hlas svým oblíbeným hercům, kteří pak mohou získat titul **divácky nejpopulárnější herec / herečka roku 2014**. Kdo se jimi stane, bude zveřejněno v pátek **13. března na Divadelním báli**, který se znovu uskuteční v prostorách Městského divadla.

RaS

J. PEJCHAL, L. ŠPINER A P. BOROVEC V **A JE TO V PYTLÍ**, FOTO M. KLÍMA

Výročí (nejen) pro pamětníky

V předvánočním čase vzpomeneme na herečku **JIŘINU JELENSKOU**, která strávila v pardubickém divadle sice jen pár let, ale diváci si na ni přesto dobře pamatují. Jako herečka byla nepřehlédnutelná svým zjevem, ale i temperamentem. Jako vynikající herecký typ ji často využívali i filmaři. Nebyť těžké cukrovky, která jí předčasně zkrátila život, oslavila by Jiřinka letos v prosinci 72. narozeniny.

J. JELENSKÁ PŘI OSLAVĚ SVÝCH ŠEDESÁTIN, FOTO R. SMETANA

Jiřina Jelená

(21. prosince 1942 – 27. března 2007)

Původně Jiřina Vašků se narodila vlastně na štaci v Orlovně ve vesničce jménem Horní Jelení, kde její rodina zrovna hrála. Oba rodiče i sestra byli herci, tatínek nějaký čas dokonce vedl divadelní společnost. Jiřina studovala na gymnáziu v Karlových Varech, kde byl jejím spolužákem známý publicista a spisovatel Rudolf Křesťan. Právě on je autorem Jiřinina uměleckého pseudonymu „Jelená“.

Brzy po maturitě nastoupila Jiřina Jelená jako elévka v divadle v Českém Těšíně, odkud se po dvou letech přesunula do divadla v Šumperku (1962-1978). Dalším divadlem, kterým se Jiřina přiblížila Pardubicím, bylo Klicperovo divadlo v Hradci Králové, kde strávila celých 20 let a vytvořila krásné role jako např. Alžbětu Roussetovou ve hře podle Maupassantovy povídky Kulíčka nebo později Kostelníčku v Její Pastorkyni, Strouhalku v Maryše (režie Jan Grossman) či Maud ve hře Colina Higgina Harold a Maud.

Svou kariéru zakončila Jiřina Jelená ve Východočeském divadle, kam společně s manželem, hercem Václavem Duškem nastoupila v roce 1998. Do paměti pardubických diváků se zapsala např. rolí Fevronie v Revizorovi (1998), Drahušce Špeciánové v Sešitcích chrámové pěvkyně (1999), černošky Tituby v Čarodějkách ze Salemu (1999) nebo Coco Pinchardové v komedii Ten, kdo utře nos (2002).

Jiřina Jelená uplatnila svůj komediální talent také v rozhlasě. Spolupracovala s královéhradeckým rozhlasem, pro který vytvořila desítky rolí. Populární byla především Kabaretní vinárna na Kuksu, na které autorsky spolupracoval Darek Vostřel. V kabaretech vystupovali mj. Helena Růžicková, Stella Zázvorková, Jiří Lír, Jan Skopeček a další, z pardubických herců např. Milan Sandhaus, Václav Dušek nebo Lída Vlášková.

Televizní diváci Jiřinu znají z řady populárních českých filmů, jako jsou Kachyňův snímek Pozor, vizita!, Sněženky a machři či Krvavý román, nebo z televizních seriálů Vlak dětství a naděje a Moskalykových Četnických humoresek. Často ji obsazoval režisér Zdeněk Troška. Hrála v jeho prvotině Bota jménem Melichar. Menší, i když výraznou roli sehrála v cyklu jeho filmů Slunce, seno...

Na svou ženu a dlouholetou kolegyni v jedné osobě zavzpomínal herec Východočeského divadla VAŠEK DUŠEK: Vašku, jak jste se vůbec s Jiřinou dali dohromady?

To jsme jednou seděli v Šumperku v divadelním klubu a popíjeli. Najednou se rozrazilly dveře a přihlala se jakási osoba v bílé blůzce s červenými puntíky, houpla na stůl, tančila a zpívala. A to byla Jiřina. Jiřina byla prostě živá! Mělo to jen jeden háček, byla vdaná. Ale manželství nefungovalo a já se nenechal odradit, i když mi Jiřinu její tatínek rozmlouval. No a dopadlo to tak, že jsme spolu byli 40 let!

S Jurou, jejím tátou, jsem se znal vlastně ještě dřív než s Jiřinou. Setkali jsme se jako kolegové v Hradci a pořádně jsme se seznámili vlastně taky v divadelním klubu. Jura byl bohem. Dokázal peníze vydělat, ale taky hned

rozfofrovat. To jednou přišel do klubu, poručil si metr rumu a pak nám všem řekl, ať si bereme. A tak jsem si taky bral, až jsem přebral. (SMÍCH) Prostě jsme se oba ztřískali a skončili jsme u něj na ubytovně, kde jsem nakonec musel přespát. Takže jsem pak s oblibou dával k lepšímu, že dřív než s Jiřínou jsem spal s jejím tátou. (SMÍCH)

Jak hodně jste se spolu potkali na jevišti?

Hodně. V Šumperku byl soubor malý, ani jeden jsme neměli kolik let volný turnus. Pořád bylo co hrát a zkoušet. První hra, ve které jsme spolu partnerili, se jmenovala *Partie ve čtyřech*. Byla to italská konverzačka o dvou mladých a dvou starých – my byli v té době ti mladí, kteří se ve hře nejdřív neměli rádi a nakonec se měli rádi. (SMÍCH)

Jaké je soužití hereckého páru?

Manželství herce a herečky má své výhody i nevýhody. Když je člověk s někým 40 let 24 hodin

denně, nastávají i kritické okamžiky. Ale zase pro tu hereckou práci jako takovou je to dobré. Jiřína měla větší zkušenosti a vlastně mě učila herecké základy, dávala mi praktické rady přímo na place i doma.

Měla Jiřína čas na nějaké koníčky?

Četla detektivky, ale jinak moc času neměla. Byla hodně vytížená – hrála a ještě k tomu natáčela, a to dojíždění zabralo hodně času. U filmu měla sice malé role, ale vytvořila jich asi 140! Byla pro filmaře nejen dobrý typ, ale i schopná herečka. Nedělalo jí problém přečíst si text a okamžitě jít točit. Začínala v Ostravě, točila v Brně, v Praze...

Škoda, že už se Jiříny nemůžeme zeptat na nějaké historky z natáčení.

Jednu bych měl... O tom, jak jsem se seznámil s Jiřínou Jiráskovou, točil se právě první díl *Troškovo slunce*, seno, jahody. Ráno jsem hodil tu svoji Jiřínu na vlak do Prahy, odkud pak jela natáčet

se štábem do Hoštic. Asi v deset mi najednou volala, že si doma zapomněla zelené šaty, které nutně potřebuje do jednoho záběru. Měl jsem ty šaty vzít a donést na autobusové nádraží nějakému řidiči, co jede do Prahy, aby on je pak předal nějakému dalšímu, co pojedou do Strakonice, že by si tam Jiřína na ty šaty počkala... No zdálo se mi to jako nesmysl, ale Jiřína mě ukecala, abych to zkusil. Řidič mě samozřejmě poslal do háje, takže jsem, chtěl nechtěl, musel sednout do auta, naložit našeho malého Jirku a šaty do Hoštic dovézt. Což byl teda taky oříšek, protože v jižních Čechách je obec toho jména nejméně třikrát... Když jsme po strastiplné cestě dorazili na slavnou hoštickou náves, první, koho jsem potkal, byla paní Jiřína Jirásková. A ona mi povídá: „Hm, vy jedete za Jiřínou s těma šatama, co? Ona už je dneska nepotřebuje... Vy to s ní nemáte lehký, vidíte?“ (SMÍCH) Ale nakonec to bylo docela fajn, koukali jsme s Jirkou na natáčení a docela jsme si to užili. **AnH**

J. JELENSKÁ S V. DUŠKEM V SEŠITČÍCH CHRÁMOVÉ PĚVKYNĚ, VČD 1999

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

Štafeta se nám konečně posunula zase zpět od herců k herečkám. Odvážný ALEXANDR POSTLER neváhal oslovit ženu, svoji kolegyni KRISTINU JELÍNKOVOU, která si právě užívá mateřské „dovolené“ s ročním synkem Matoušem. **AnH**

Lexa: Začneme hezky od konce, kdy se nám vrátíš do divadla?

Kristina: Tuhle otázku slýchávám poslední dobou často. Lichotí mi, že vám chybím! Ale všechno má svůj čas a ten můj ještě neuzrál. Já neumím dělat něco polovičatě, Matoušek má 14 měsíců, a kdybych teď nastoupila do divadla, nedělala bych pořádně ani jedno, ani druhé. V divadle jsem přes 20 let, myslím, že si s Máťou zasloužíme tuhle divadelní pauzu, a věřím, že mi prospěje i umělecky!

Lexa: Před léty jsi hrála krásnou Dorotku a dnes Čachtickou paní. Jak vnímáš tento posun?

Kristina: Ty jako myslíš, jestli jsem se náhodou nezměnila? (SMÍCH) Když jsem byla ještě na škole a začínala v pardubickém divadle, profesori a režiséři po mně chtěli, aby můj herecký projev byl expresivnější. Že jsem moc křehká, uzavřená do sebe, hecovali mě, abych přidala. Tak já jsem za těch „pár“ let u divadla přidala! Dokázala jsem, že ten fortel mám! Víím ale, Lexíku, na co narážíš... Ty mě znáš, víš moc dobře, že i když se někdy tvářím jako Čachtá, srdce mám pořád Dorotčino! (SMÍCH)

Lexa: Co dnes cítíš, když se vidíš v pohádce Anička s lískovými oříšky?

Kristina: Zaplatpánbu nic! Protože se na ni nedívám! (SMÍCH) No, je to, řekla bych, úsměvné. Proto bych to u televize nevydržela. Nikdy jsem se na sebe v televizi nedokázala moc koukat, ale to u herců není nic neobvyklého. Před nedávnem, když Aničku dávali,

někdo poznamenal, že je to už 21 let! Až se na ni jednou bude koukat můj syn, bude už tahle pohádka v kategorii „pro pamětníky“! (SMÍCH)

Lexa: Víím, že dobře dabuješ, jaký je rozdíl v dabingovém a jevištním herectví?

Kristina: No přece že ve studiu není herec vidět! (SMÍCH) Na dabingu mám právě ráda, že se můžu schovat třeba za krásný obličej tvé oblíbené Salmý Hayek nebo Jennifer Lopez či Kate Hudson a prožít si krásnou lovestory nebo srdceryvný doják! Kolikrát mi u toho potichu ukápnou slza. A jednou se mi dokonce stalo, to jsem myslím zrovna byla těhotná, že jsem si ve studiu musela udělat pauzu, abych se vybrečela! Svedla jsem to na hormony. (SMÍCH)

Lexa: Hraješ ráda v inscenaci Blbec k večeři?

Kristina: To víš, že ano, Lexo! To snad ani jinak nejde! Já tam mám pár výstupů – jako třesnička na dortu. Pro mě je to pohoda, relax! Dře a trápí se někdo jiný... (SMÍCH) Ale jde vám to, kluci!

Lexa: A jaká je tvá poslední role maminky?

Kristina: Abych ti odpověděla „po našem“: Je to pěkná kláda! Už jsem vytáhla všechny své šuplíky, ale aplaus zatím v nedohlednu. Přesto, lepší obsazení už asi nikdy nezažiju! (SMÍCH)

✓ ↓ BLBEC K VEČEŘI (DERNIÉRA UŽ 19. PROSINCE), FOTO L. FORMÁNEK

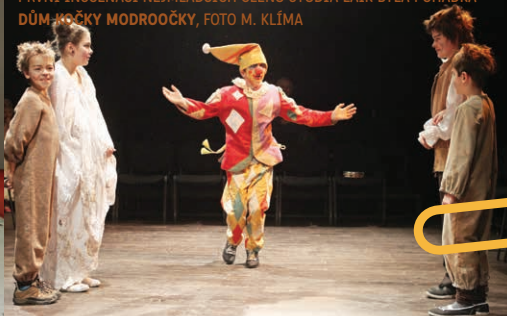

Studio LAIK – Zrzounkova dobrodružství

Z. RUMPÍK V POZICI REŽISERA STUDIA LAIK, FOTO R. SMETANA

PRVNÍ INSCENACÍ NEJMLADŠÍCH ČLENŮ STUDIA LAIK BYLA POHÁDKA DŮM KOČKY MODROOČKY, FOTO M. KLÍMA

Mladé divadelní studio LAIK pod vedením ZDEŇKA RUMPÍKA vstoupilo do druhé sezóny a na neděli 7. prosince připravuje svoji další premiéru s názvem Zrzounkova dobrodružství. Zdeňka jsme proto požádali o pár slov k projektu, který se svými malými svěřenci právě chystá.

Premiéra inscenace se již nezadržitelně blíží. Jak se Zrzounkova dobrodružství zrodila, jak jsi právě na tuto látku přišel?

Když jsem byl malinké dítě, dostal jsem knížku Zrzounkova dobrodružství od svého dědečka, kterou jsem si pak ostražitě uchovával, protože se mi její příběhy velmi líbily. Jsou to typické pohádky, v nichž dobro vítězí nad zlem, zlo je vždy nakonec potrestáno. Duši dítěte, kterým jsem tenkrát byl, se to vrylo natolik do paměti, až jsem se později rozhodl tyto krátké příběhy Zrzounka hrát se současnými dětmi. Tak jsem je zdramatizoval a nyní je hrajeme.

Jsou to tedy jednotlivé pohádky či příběhy?

Co příběh, to řešení jedné situace. I když někdy se ta situace protáhne na tři krátké povídky – v jedné to začne, ve druhé pokračuje a ve třetí již vyvrcholí a přijde řešení.

Zrzounek prochází všemi z nich?

Ano, Zrzounek je v každé z nich hlavní postavou.

Takže je kdo? Detektiv, nějaký „řešitel“, nebo se ty příběhů děj přímo jemu?

Je to normální kluk, kterému se děj různé nepravosti, nebo vidí, jak se děj okolo něj. On pak trestá ty provinilce, kteří kradou, lžou, podvádějí – Zrzounek je vždy velice chytrým tahem nějak potrestá. Hodně mu v tom také pomáhají děti – diváci našeho představení. On se s nimi o mnoha věcech během představení radí... Zrzounek se nejdříve dostane do pohádkové říše, kde potrestá čerty – vyžene je ze zámku. Pak přejde do světa lidí, kde napravuje zloděje a neplecháře. Později se opět vrátí zpátky do světa pohádek, kde se vše mezitím vrátilo do předchozích kolejí, a znovu zde musí vyhánět čerty, protože oni opět vyhnali prince s princeznou ze zámku...

Když skuteční diváci Zrzounkovi pomáhají, tedy vlastně jde o výrazně kontaktní hru s publikem? Samozřejmě. Například když pomáhá malíři, kterému se třeba zrovna nedaří prodávat obrazy, a připraví mu výstavu, požádá děti, aby mu byli k ruce – a ty děti pak hrají stojany, drží jednotlivé obrazy. Potom je učí básničku o tom jak vyzrát na čerty. Takže pro děti je to hodně akční představení, jenom nesedí a nepřijímají, co se jim hraje, ale samy do děje zasahují.

Na které scéně Zrzounka budete hrát?

Na Malé scéně ve dvorě, ta je kontaktnější. Neříkám, že zkusíme experiment, všechno už tady někdy bylo, ale rozhodli jsme se, že nepůjdeme cestou klasické dekorace, ale že si ji budeme promítat na plátno, běžné kulisy tam nebudou. Bude to stát hlavně na hereckých výkonech dětí a také na poetičnosti promítaných obrázků.

Které děti z LAIKu v této inscenaci uvidíme?

Hrát v něm budou ti nejmenší. A prakticky ten úplně nejmladší a nejmenší Tomáš Pekárek hraje hlavní roli Zrzounka. Je to velice šikovnej kluk.

Tedy titíž, kteří hráli Dům kočky Modroočky? Nebo se soubor nějak proměnil?

Ano, hrají tam všichni, kteří hráli Modroočku. K nim se ještě přidalo několik nových. Celkem je to pětadvacet dětí!

A vejdou se vůbec všichni na jeviště Malé scény?

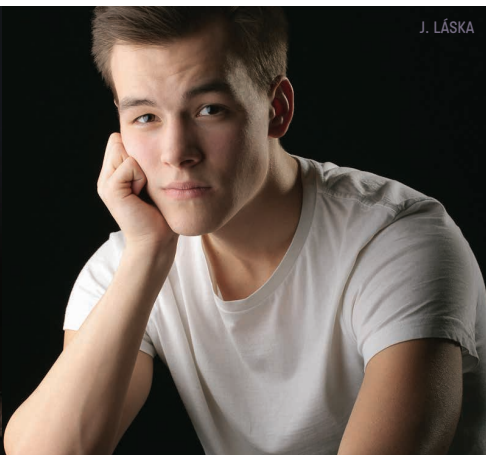
Ale jo, vejdou. Možná bude trošku přecpaný, ale vejdou. (SMÍCH)

Děkuji ti za rozhovor a všem Zrzounkům přeji úspěšné první kroky na divadelním jevišti!

R. MADEJA

J. LÁSKA

NOVÉ TVÁŘE NA PARDUBICKÉM JEVIŠTI

V adventním čase Východočeské divadlo uvede hned dvě premiéry a v každé z nich se můžete těšit na setkání s novými tvářemi. V romantické komedii Pam Valentine Mezi nebem a zemí (režie Kateřina Dušková) bude hostem našeho divadla poprvé herec RADIM MADEJA. Roli realitního makléře Marka Webstera alternuje s dalším hostujícím hercem Tomášem Lněničkou, kterého už znáte z muzikálu Balada pro Banditu jako Nikolu Šuhaje. Před Vánoci budete mít možnost poprvé zhlédnout i drama Bertolta Brechta Kavkazský křížový kruh (režie Petr Novotný). V jedné z velkých rolí se představí mladý muž romantického jména JOSEF LÁSKA coby voják Simon. Rozhovor s okouzující herečkou Janou Ondruškovou, která od listopadu posílila ženskou část souboru, můžete s napětím očekávat v lednovém čísle divadelního zpravodaje. Nyní se ale zaměříme na Radima a Pepu...

Co vás napadlo, když jste byli osloveni ke spolupráci s VČD?

Radim: Hurá!!! Poznám nové lidi a pěkný divadlo.

Pepa: Byl jsem velice potěšen, že z tolika mladých herců v mém věku jsem byl osloven zrovna já, a proto si této příležitosti opravdu vážím.

Jak se vám jako „nováčkům“ pracuje v kolektivu herců VČD?

Pepa: Zatím se ještě rozkoukávám, ale mé první dojmy jsou více než pozitivní.

Radim: Vzhledem k tomu, že jsem „rozlítaný“ a pendluju mezi Mostem, Prahou, Mladou Boleslaví a Pardubicemi, příležitost poznat své kolegy jsem

zatím nevyužil. Ale to přijde a já se na to upřímně těším. První dojmy jsou vynikající!

Je to vaše první zkušenost s tímto režisérem či režisérkou?

Pepa: Ano.

Radim: Ne, ne. S Kátou zkouším už potřetí. Potkali jsme se při práci na inscenacích Bez roucha a Tři v tom. Obě v mosteckém divadle.

Můžete krátce představit postavu, kterou hraje- te? Nalákat trochu naše diváky...

Pepa: Simon Chachava je mladý voják, který i ve zmatené době stále věří v čistotu a sílu lásky, věrnosti a cti.

Radim: Mark Webster, realitní makléř. Mark je v pokročilých středních letech, okázalý a pedantický. Nese si složku... To je jedna z mnoha scénických poznámek autorky hry Pam Valentine. Mám-li diváka trochu nalákat, pak na skvělou romantickou komedii.

Jakou repliku své postavy máte nejraději?

Pepa: Na Kavkaze se říká: Je snad bodání nebezpečné pro nůž?

Radim: - Prosím? -

Jaké role nebo jiné herecké zkušenosti si nejvíce ceníte?

Pepa: Nejvíce si cením natočení filmu Poupata a nazkoušení role Michala Katuriana ve hře Pan Polštář.

Radim: Víc než rolí si cením setkání s jednotlivými osobnostmi a týmy. A těch bylo, a doufám, že ještě bude hodně.

Divadlo a film – co je pro vás jako pro herce přitažlivější? Popř. jaké jsou vaše zkušenosti?

Pepa: Nedokážu určit, co je pro mne přitažlivější. Měl jsem možnost vyzkoušet obojí a divadlo stejně tak jako film má pro mě svůj půvab.

Radim: Záleží na tom, co děláte a s kým to děláte. Zkušenosti na divadle, myslím, bohaté. Zkušenosti ve filmu, vím, mizerné.

Jak jste se dostali k divadlu?

Radim: Vlakem, pak autobusem.

Pepa: Od nádraží je to asi 15 minut pěšky pořád rovně, člověk nemá moc příležitostí zabloudit.

Co myslíte, že musí dnes začínající herec udělat, aby si ho v branži všimli?

Radim: Netuším. Několik let už nejsem začínajícím hercem. A v branži si mě nikdo nevšiml. Takže odpověď neznám.

Pepa: Mít talent, notnou dávku štěstí a kuráže. Zkoušet nové cesty a nebát se výzev.

Na čem nyní pracujete kromě pardubických inscenací? A kde jinde na jevišti vás můžeme nyní vidět?

Radim: Mám rozezkoušenu inscenaci pro pražský NoD. Divadelně-taneční projekt. Pak mě čeká zkoušení v Mladé Boleslavi, Laterně Magice a Studiu Dva. Dohrávám představení v mosteckém divadle a s Veselými skoky hraju v Divadle v Celetné.

Pepa: Ve škole momentálně zkouším s Michaelem Tarantem Baladu pro banditu. Také hostuji v Městském divadle v Mostě v představení Platit se nebude a hraji v několika inscenacích v pražském divadle Perštýn, např. Pan Polštář.

Pánové, oběma vám přeju, ať se vám v našem divadle líbí a cítíte se tu jako doma! ZLOMTE VAŽ! AnH

PŘEDPLATNÉ PRO FAJNŠMEKRY

Naším příznivcům nabízíme zbrusu novou předplatitelskou řadu pro náročnějšího diváka. Skupina ponese název **PŘEDPLATNÉ PRO FAJNŠMEKRY** a v programu ji najdete pod označením Q. Obsahovat bude čtyři představení, jež odehrajeme v období od února do května 2015. Předplatné je složeno ze tří inscenací hostujících pražských souborů a jedné inscenace souboru domácího. Všechny hry oscilují mezi žánrem komedie a dramatu. Předplatné slibuje bohaté emocionální zážitky a především kvalitní zábavu!

Cyklus zahájí **Manželské vraždění**. Francouzská hra z Divadla Na Jezerce v režii Jana Hřebejka vás bude překvapovat od začátku až do konce. Budete svědky hereckého koncertu Jaroslava Duška a Nataši Burger.

Druhou inscenací s názvem **Ucpanej systém** přiveze Dejvické divadlo. Drsné obrázky ze společenského života spodiny podle povídek Irvina Welshe – tak by se dalo stručně charakterizovat toto dnes již proslavené představení, které získalo cenu Alfréda Radoka za nejlepší inscenaci roku 2012. Stejnou cenu získal také Ivan Trojan v kategorii mužský herecký výkon za roli Boha a zároveň byl nominován na Cenu Thálie. Vzhledem k velkému počtu vulgárních slov, která jsou nezbytnou součástí dialogů hry, není představení vhodné pro diváky mladší 18 let a diváky citlivé na tento způsob vyjadřování.

Třetí titul předplatného – domácí **Králova řeč** – připomene slavný film ověněný několika Oscary. Dramatický příběh anglického krále Jiřího VI., který překonal hendikep, strach a nedůvěru v sebe sama, nepostrádá ani typický britský humor na téma vysoké politiky. V hlavních rolích uvidíte Martina Mejzlíka a Jiřího Kalužného.

Na otázku, zda nás může někdo naučit jak žít a jak být šťastný, se bude snažit najít odpověď poslední inscenace **Cry baby cry**. Pod vedením kouče Michala Dlouhého se pět žen v populárním kurzu life coachingu pokusí zjistit, jak by měly změnit svůj život. Hostem bude Švandovo divadlo na Smíchově.

LuK

UCPAJANÝ SYSTÉM, DEJVICKÉ DIVADLO,
FOTO H. GLOS

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 FWWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
 WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREČOVÁ
 TELEFON: 466 616 423
 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
 PÁTEK 10:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDELE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

Alukov®
 DOTVÁŘÍME DOMOV...

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

LOUBA
 AUTO

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

 Pardubice
 Český rozhlas

 Česká kultura
 (Platform kulturních programů)

Country
 RADIO

RADIO ČERNA HORA
 VÝCHODOČESKÁ TĚŽBA

V1
 východočeská televize

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

 Radio Pohoda
 ROCK & BEAT
 WWW.RADIO-PARTNER.NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArr

HAK

P
 CENTRUM

 BARTH MEDIA

era

VCS
 VÝCHODOČESKÝ CENTRUM

MULTI

Kavoviny

Vema®

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ PROSINEC 2014 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: L. ZBRANKOVÁ A P. JANEČKOVÁ, PO PLÁCI SMÍCH, FOTO J. FAUKNER